УМ, КАРАКТЕР И ЛИЧНОСТ (Елена Вајт)

Вистинските начела на психологијата се наоѓаат во Светото Писмо. Човекот малку знае за својата вистинска вредност. Тој постапува во склад со својот непрепороден карактер, затоа што не гледа на Исуса како на Зачетник и Свршител на својата вера. Меѓутоа, оној кој доаѓа кај Христа, верувајќи во Него и го зема Него за свој Пример, го сфаќа значењето на зборовите: „Ним Тој им даде власт да станат синови Божји.“ Оние, кои поминале низ искуството на вистинско обраќање ќе ја сфатат со оштрина својата одговорност пред Бога своето спасение да го градат со страв и трепет, како и одговорноста потполно да се очистат од губата на гревот. Таквото искуство ги наведува луѓето да се понизат и со целосна доверба да се потпираат на Бога.

Бог ги зема луѓето такви какви што се и доколку сакаат да Му се предадат ги воспитува за Својата служба. Божјиот Дух, примен во душата, ги оживува сите способности. Под водството на Светиот Дух, Умот што безрезервно му е посветен на Бога се развива складно и е засилен да ги разбере и исполни Божјите барања. Слабиот и неодлучен карактер се менува во цврст и постојан. Постојаното посветување воспоставува толку близок однос помеѓу Исуса и Неговите ученици што христијанинот во својот карактер станува сличен на својот Учител. Тој има појасни и пошироки погледи. Неговата проникливост е поостра, неговиот суд поурамнотежен. На тој начин е зајакнат со животодавната сила на Сонцето на праведноста и е оспособен да донесува богат род на Божја слава.

И додека Христос му го отвора небото на човекот, животот што тој ни го дава го отвора срцето на човекот за небото. Гревот не само што нè одвојува од Бога, туку во душата на човекот ги уништува и желбата и моќта да го запознае Него. Христова цел е да го оневозможи сето тоа влијание на злото. Тој има моќ да ги оживее и обнови способностите на душата парализирани од гревот, да ги оживее и обнови потемнетиот ум и изопачената волја. Тој ни ги отвора богатствата на вселената и благодарение на Него, добиваме способност да ги препознаеме и ползуваме.

Толку духовен е карактерот на Божјето дело врз човечкото срце кое го прима така што секого го прави ново создание, без притоа да се унижи или ослабне било која способност што Бог му ја дал на човекот. Тоа ја чисти секоја особина погодна за врска со божествената природа. Она што е родено од Духот е дух, а кога човекот ќе се роди одозгора, небесен мир ја напојува душата.